A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2011. október 13.*

A C-224/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landgericht Baden-Baden (Németország) a Bírósághoz 2010. május 10-én érkezett, 2010. május 6-i határozatával terjesztett elő a

Leo Apelt

ellen folytatott büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: J. N. Cunha Rodrigues tanácselnök, U. Lõhmus, A. Rosas (előadó), A. Ó Caoimh és A. Arabadjiev bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: német.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– L. Apelt képviseletében B. Stege Rechtsanwalt,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Braun, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2011. június 30-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2000. szeptember 14-i 2000/56/EK bizottsági irányelvvel (HL L 237., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 5. kötet, 88. o.) módosított, a vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i 91/439/EGK tanácsi irányelv (HL L 237., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 1. kötet, 317. o.; a továbbiakban: 91/439 irányelv) 1. cikkének, 5. cikke (1) bekezdése a) pontjának, 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának és 8. cikke (2) és (4) bekezdésének értelmezésére, valamint a vezetői engedélyekről szóló, 2006. december 20-i 2006/126/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 403., 18. o.) 11. cikke (4) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a szándékosan elkövetett, vezetői engedély nélküli járművezetés miatt L. Apelt ellen indított büntetőeljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

3 A 91/439 irányelv első preambulumbekezdése értelmében:

„[…] a közös közlekedéspolitika értelmében, a közúti forgalombiztonság javításának és a közlekedés megkönnyítésének elősegítéseként, valamint azon személyek mozgásának megkönnyítésére, akik a letelepedési helyüktől eltérő tagállamban tették le a járművezetői vizsgát, kívánatos a közösségi minta szerinti nemzeti vezetői engedély kölcsönös elismerése a tagállamok részéről az engedélyek cseréjének bárminemű kötelezettsége nélkül”.

4 A 91/439 irányelv negyedik preambulumbekezdése szerint a közúti közlekedésbiztonság érdekében a vezetői engedély kiállítására vonatkozó minimumkövetelményeket rögzíteni kell.

5 A 91/439 irányelv 1. cikke (1) és (2) bekezdésének szövege a következő:

„(1) A tagállamok ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban nemzeti vezetői engedélyt vezetnek be, az I. vagy Ia. mellékletben leírt közösségi mintának megfelelően. […]

(2) A tagállamok az általuk kiállított vezetői engedélyeket kölcsönösen elismerik."

6 Ezen irányelv 3. cikke kimondja:

„(1) Az 1. cikkben előírt vezetői engedély az alábbi kategóriákba tartozó járművek vezetésére jogosít fel:

[...]

B kategória:

– 3500 kilogrammot meg nem haladó megengedett legnagyobb össztömegű és a vezetői ülésen kívül legfeljebb nyolc ülőhellyel rendelkező gépkocsik; […]

[...]

D kategória:

– személyek szállítására szolgáló gépkocsik, amelyek a vezetői ülésen kívül nyolcnál több ülőhellyel rendelkeznek; […]

(2) Az A, B, B+E, C, C+E, D és D+E kategóriákon belül az alábbi alkategóriákba tartozó járművek vezetésére feljogosító egyedi vezetői engedély állítható ki […]”

7 A 91/439 irányelv 5. cikke (1) bekezdése a) pontjának rendelkezései értelmében:

„(1) A vezetői engedélyek kiadását az alábbi feltételekhez kell kötni:

a) a C és D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyek csak azoknak a személyeknek adhatók ki, akik már jogosultak a B kategóriába tartozó járművek vezetésére.”

8 Ugyanezen irányelv 7. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Vezetői engedélyt ezenkívül csak azoknak a kérelmezőknek adhatnak ki:

[...]

b) akiknek szokásos tartózkodási helye annak a tagállamnak a területén található, amelyik a vezetői engedélyt kiadja vagy aki bizonyítani tudja, hogy tanulmányi céllal ott töltött legalább hat hónapot.”

9 A 91/439 irányelv 7. cikke (5) bekezdésének megfelelően senki nem rendelkezhet több mint egy vezetői engedéllyel.

10 Ezen irányelv 8. cikkének (2) bekezdése és (4) bekezdésének első albekezdése ekként rendelkezik:

„(2) A büntetőjogi és a rendőrségi jogszabályok területiségére vonatkozó alapelvre is figyelemmel a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállam a vezetés jogának korlátozására, felfüggesztésére, valamint visszavonására vagy megszüntetésére vonatkozó nemzeti rendelkezéseit alkalmazhatja egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély jogosultjára, és szükség esetén e célból lecserélheti az engedélyt.

[...]

(4) Egy tagállam megtagadhatja egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akivel szemben az előbbi állam területén a (2) bekezdésben említett egyik intézkedést alkalmazták.”

11 A 91/439 irányelv II. melléklete I. A. része 1. pontjának második bekezdése értelmében egy adott járműkategóriában engedélyt igénylő kérelmező, aki már rendelkezik egy másik kategóriára vonatkozó vezetői engedéllyel, mentesülhet az említett melléklet 2–4. pontjában foglalt közös rendelkezések alól.

12 Az említett II. melléklet I. A. részének 2. pontja meghatározza a vizsga valamennyi járműkategóriára vonatkozó tartalmát. Az A és A1 kategóriákra vonatkozó különleges rendelkezéseket ezen I. A. rész 3. pontja írja elő, a C, C+E, C1, C1+E, D, D+E, D1 és D1+E kategóriákra vonatkozókat pedig az említett I. A. rész 4. pontja.

13 A 2006/126 irányelv 11. cikkének (1) és (4) bekezdése szerint:

„(1) Amennyiben valamely tagállam által kiállított érvényes nemzeti vezetői engedély jogosultja egy másik tagállamba helyezi át szokásos tartózkodási helyét, kérheti vezetői engedélyének azzal egyenértékű engedélyre való lecserélését; a cserét végző tagállam kötelessége annak ellenőrzése, hogy a benyújtott vezetői engedély ténylegesen mely kategóriára érvényes. […]

[...]

(4) A tagállam megtagadja a vezetői engedély kiállítását azon kérelmezőnek, akinek a vezetői engedélyét egy másik tagállamban korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták.

A tagállam megtagadja egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akinek a vezetői engedélyét az előbbi állam területén korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták.

A tagállam szintén megtagadhatja a vezetői engedély kiállítását olyan kérelmező részére, akinek a vezetői engedélyét egy másik tagállamban érvénytelenítették.”

A nemzeti szabályozás

14 A személyek közúti közlekedésben való részvételének engedélyezéséről szóló 1998. augusztus 18-i rendelet (a vezetői engedélyről szóló rendelet) (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr [Fahrerlaubnis-Verordnung]) (BGBl. 1998. I., 2214. o.) 28. cikke (1) és (4) bekezdésének az alapügy tényállásának megvalósulása idején hatályos változata szerinti szövege a következő:

„(1) Azon személyek, akik az Európai Unióban vagy az Európai Gazdasági Térségben kiadott érvényes vezetői engedéllyel rendelkeznek, és szokásos tartózkodási helyük […] Németországban van, jogosultak – a (2)–(4) bekezdésben foglalt korlátozásokra is figyelemmel – a vezetői engedélyükben feltüntetett jogosultság keretein belül belföldön gépjárművet vezetni. […]

(4) Az (1) bekezdés szerinti jogosultság nem vonatkozik az Európai Unióban vagy az EGT-ben kiadott vezetői engedély azon jogosultjaira,

[...]

3. akiknek a vezetői engedélyét Németországban bíróság ideiglenesen vagy jogerősen, vagy közigazgatási hatóság azonnal végrehajthatóan vagy jogerősen visszavonta […]”

15 A közúti közlekedésről szóló törvénynek (Straßenverkehrsgesetz) a tényállás megvalósulása idején hatályos változata 21. §-a (1) bekezdésének 1. pontja (BGBl. 2006 I, 1958. o., a továbbiakban: StVG) az alábbiakat írja elő:

„(1) Egy évig terjedő szabadságvesztéssel vagy pénzbírsággal büntetendő az a személy, aki

1) járművet a megkövetelt vezetői engedély nélkül vezet, vagy a büntető törvénykönyv 44. §-a vagy e törvény 25. §-a értelmében járművezetéstől eltiltás hatálya alatt áll […].”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

16 L. Apelt német állampolgár részére a verdeni (Németország) illetékes kerületi hatóságok 1998. december 14-én az 1a, 1b, 3, 4 és 5 kategóriára érvényes vezetői engedélyt állítottak ki.

17 2006. január 23-án Németországban egy közúti ellenőrzés során a német hatóságok megállapították, hogy L. Apelt alkoholos állapotban vezetett. Másnap vezetői engedélyét a német rendőrség bevonta („polizeiliche Verwahrung”).

18 Az Amtsgericht Osterholz-Scharmbeck 2006. május 31-én L. Apeltet ittas járművezetés miatt pénzbírság megfizetésére kötelezte. Járművezetői engedélyét visszavonták, járművezetési jogosultságát megvonták, és megtiltották számára új vezetői engedély kiállításának kérelmezését, mely tilalom 2006. november 29-én járt le.

19 2006. március 1-jén, tehát a német hatóságok által L. Apelt részére kiállított járművezetői engedély bíróság általi visszavonása előtt, de azt követően, hogy a német rendőrség bevonta ezen engedélyt, L. Apelt az illetékes cseh hatóságoktól B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó járművezetési jogosultságot kapott, amely alapján ugyanaznap kiállították részére a vezetői engedélyt. Az ebben az engedélyben szereplő tartózkodási hely Németországban van.

20 2007. április 30-án, tehát az új vezetői engedély kérelmezésére vonatkozóan az Amtsgericht Osterholz-Scharmbeck által vele szemben előírt tilalmi idő eltelte után L. Apelt a cseh hatóságoktól a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó járművezetési jogosultságot kapott. Ennek alapján ugyanazon a napon kiállították számára a vezetői engedélyt, amelyen cseh köztársasági tartózkodási hely, valamint a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély kiállítási dátuma, azaz 2006. március 1-je szerepel.

21 2009. július 11-én L. Apeltet Achern városban (Németország) tetten érték buszvezetés közben. Az ügyészség az Amtsgericht Achernnél L. Apelt szándékosan elkövetett, vezetői engedély nélküli járművezetés miatti elítélését indítványozta. Az Amstgericht Achern azzal az indokolással utasította el ezt az indítványt, hogy az L. Apeltnek a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozóan a cseh hatóságok által, a tilalmi időt követően kiállított vezetői engedélye Németországban is érvényes.

22 Az ügyészség e végzés ellen fellebbezést nyújtott be a Landgericht Baden-Baden előtt, arra hivatkozva, hogy a Németországban érvénytelen, B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély nélkülözhetetlen része a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélynek.

23 E körülmények között a Landgericht Baden-Baden az eljárást felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Megtagadhatja-e valamely tagállam egy másik tagállam által kiállított, B és D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély érvényességének elismerését különösen a D kategória vonatkozásában – tekintettel a 91/439[…] irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjára, amelynek értelmében a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély csak azoknak a személyeknek adható ki, akik már jogosultak a B kategóriájú járművek vezetésére – ugyanezen irányelv 1. cikkével, valamint 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével összhangban akkor, ha az engedély jogosultjának a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyét még azt megelőzően adták ki, hogy az első tagállamban bírósági eljárásban visszavonták a vezetői engedélyt, a D kategóriára vonatkozót azonban már a bírósági visszavonást követően, valamint azután, hogy eltelt az abban meghatározott, az új vezetői engedély kiállítására vonatkozó tilalmi idő?

2) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Megtagadhatja-e az első tagállam a hivatkozott vezetői engedély elismerését – különösen a D kategória vonatkozásában – a 2006/126[…] irányelv 11. cikkének (4) bekezdése alapján, amelynek értelmében a tagállam megtagadja egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akinek a vezetői engedélyét az előbbi tagállam területén visszavonták, ha a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyt 2006. március 1-jén adták ki, míg a D kategóriára vonatkozót 2007. április 30-án, és a vezetői engedélyt ez utóbbi napon állították ki?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

24 A kérdést előterjesztő bíróság első kérdése lényegében arra irányul, hogy megtagadhatja-e valamely tagállam egy másik tagállam által kiállított, B és D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély érvényességének elismerését különösen a D kategória vonatkozásában – tekintettel a 91/439 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjára, amelynek értelmében a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély csak azoknak a személyeknek adható ki, akik már jogosultak a B kategóriájú járművek vezetésére – ezen irányelv 1. cikkével, valamint 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével összhangban akkor, ha az engedély jogosultjának a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyét még azt megelőzően adták ki, hogy az első tagállamban bírósági eljárásban visszavonták a vezetői engedélyt, a D kategóriára vonatkozót azonban már a bírósági visszavonást követően, valamint azután, hogy eltelt az abban meghatározott, az új vezetői engedély kiállítására vonatkozó tilalmi idő.

25 Hozzá kell tenni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság úgy pontosít, hogy bár a cseh hatóságok azt megelőzően állították ki L. Apelt számára a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyt, hogy annak járművezetési jogosultságát Németországban a bíróság visszavonta, ezen engedély kiállítása német vezetői engedélyének a német rendőrség általi bevonását követően történt, valamint hogy mind ez utóbbi intézkedést, mind a bíróság általi visszavonást a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély cseh hatóságok általi kiállításának idején fennálló okok igazolták. A kérdést előterjesztő bíróság utal továbbá azon tényre, hogy ez utóbbi vezetői engedély szerint L. Apelt tartózkodási helye Németországban van.

26 Márpedig a 91/439 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vezetői engedély többek között csak olyan kérelmezőnek adható ki, aki szokásos tartózkodási hellyel rendelkezik annak a tagállamnak a területén, amelyik a vezetői engedélyt kiadja, vagy aki bizonyítani tudja, hogy tanulmányi céllal ott töltött legalább hat hónapot.

27 Következésképpen annak érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróság részére hasznos választ lehessen adni, az előterjesztett kérdést úgy kell érteni, hogy az lényegében arra irányul, ellentétes-e a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével, 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjával, 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával és 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével, ha valamely fogadó tagállam megtagadja egy másik tagállam által kiállított, B és D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély elismerését először is abban az esetben, ha az említett vezetői engedély jogosultjának a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyét a szokásos tartózkodási helyre vonatkozó feltétel megsértésével, valamint azt követően állították ki, hogy az első tagállam által kiállított vezetői engedélyét ezen első tagállam rendőrsége bevonta, de a járművezetési jogosultság említett első tagállamban való bírósági visszavonását megelőzően, valamint, másodszor, abban az esetben, ha az említett vezetői engedély jogosultjának a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyét az említett, bíróság általi visszavonást követően állították ki, valamint azután, hogy eltelt az abban meghatározott, új vezetői engedély kiállítására vonatkozó tilalmi idő.

28 A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése a tagállamok által kiállított vezetői engedélyek minden külön formai követelmény nélküli kölcsönös elismerését írja elő. E rendelkezés egyértelmű és pontos kötelezettséget ró ez utóbbiakra, amely nem biztosít mérlegelési mozgásteret a teljesítése érdekében hozott intézkedések terén (a C-184/10. sz. Grasser-ügyben 2011. május 19-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-4057. o.] 19. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 A kiállító tagállam feladata annak vizsgálata, hogy teljesülnek-e az uniós jogszabályok által, többek között a szokásos tartózkodási helyre és a vezetésre való alkalmasságra vonatkozóan az említett irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében előírt minimumkövetelmények, és következésképpen igazolt-e a vezetői engedély kiadása (a fent hivatkozott Grasser-ügyben hozott ítélet 20. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

30 Ezért, ha valamely tagállam hatóságai a 91/439 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének megfelelően kiállítottak egy vezetői engedélyt, a többi tagállamnak nincs joga azt vizsgálni, hogy az engedély megadása az ezen irányelv által előírt követelményeknek megfelelően történt-e. Azt ugyanis, hogy valaki valamely tagállam által kiállított vezetői engedéllyel rendelkezik, annak bizonyítékaként kell tekinteni, hogy ennek az engedélynek a jogosultja ez utóbbi kiállításának napján megfelelt az említett követelményeknek (a fent hivatkozott Grasser-ügyben hozott ítélet 21. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 A C-1/07. sz. Weber-ügyben 2008. november 20-án hozott ítéletből (EBHT 2008., I-8571. o.) azonban az következik, hogy a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése és 8. cikkének (2) és (4) bekezdése nem tiltja meg egy tagállamnak, hogy területén megtagadja a valamely másik tagállamban kiállított vezetői engedély szerinti járművezetési jogosultság elismerését, ha annak jogosultjától az első tagállamban visszavonták a vezetői engedélyt, még akkor sem, ha ezen visszavonás tárgyában az említett engedély kiállítását követően hoztak határozatot, amennyiben ez utóbbi engedélyt az első tagállamban kiállított vezetői engedély felfüggesztése iránti intézkedés érvényességi ideje alatt állították ki, és mind e felfüggesztést, mind az említett visszavonást a második vezetői engedély kiállításának idején fennálló indokok támasztják alá.

32 Az alapügyben a járművezetési jogosultság bíróság általi visszavonásáról azt követően hoztak határozatot, hogy a cseh hatóságok kiállították L. Apelt részére a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyt. E vezetői engedélyt azonban annak ellenére állították ki, hogy az L. Apelt részére Németországban kiállított vezetői engedélyt a német rendőrség bevonta.

33 Amint arra a kérdést előterjesztő bíróság rámutatott, az említett bevonás a 91/439 irányelv 8. cikkének (2) és (4) bekezdése szerinti felfüggesztésnek tekinthető. Az említett irányelvvel tehát nem ellentétes az, ha a német hatóságok Németország területén megtagadják az L. Apelt részére a cseh hatóságok által a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozóan kiállított vezetői engedély elismerését, tekintve hogy mind a német rendőrség általi bevonást, mind a bíróság általi visszavonást e vezetői engedély kiállításának idején fennálló indokok igazolták.

34 Mindenesetre emlékeztetni kell arra, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az következik, hogy az említett vezetői engedélyben szereplő tartózkodási hely Németországban van. Márpedig a szokásos tartózkodási helyre vonatkozó, a 91/439 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő feltétel megsértése önmagában elegendő annak igazolására, hogy valamely tagállam megtagadja egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély elismerését.

35 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével, 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával, valamint 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével nem ellentétes, ha valamely fogadó tagállam megtagadja egy másik tagállam által kiállított vezetői engedélynek a saját területén való elismerését, amennyiben az ezen engedélyben feltüntetett adatok alapján megállapítást nyer, hogy a szokásos tartózkodási helyre vonatkozó, ezen irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő feltételt megsértették (a fent hivatkozott Grasser-ügyben hozott ítélet 33. pontja).

36 Következésképpen a német hatóságok jogosultak voltak egy olyan vezetői engedély elismerésének megtagadására, mint amelyet L. Apelt részére a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozóan a cseh hatóságok állítottak ki.

37 Azzal kapcsolatban, hogy valamely tagállam megtagadhatja-e egy olyan vezetői engedély elismerését, mint amelyet L. Apelt részére a D kategóriába tartozó járművekre

vonatkozóan a cseh hatóságok állítottak ki, emlékeztetni kell arra, hogy a 91/439 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjából következően a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyek csak azoknak a személyeknek adhatók ki, akik már jogosultak a B kategóriába tartozó járművek vezetésére.

38 A Bizottság arra hivatkozik, hogy mivel a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély megszerzésének követelményei szigorúbbak, mint a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyé, és mivel a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyt az új vezetői engedély kérelmezésére vonatkozó tilalmi idő letelte után állították ki L. Apelt számára, a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély megszerzésének dátuma, amely az említett, D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyben szerepel, nem érintheti a vezetői engedélyek kölcsönös elismerésének a 91/439 irányelv által előírt kötelezettségét.

39 Ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni.

40 Ugyanis a 91/439 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően annak 1. cikke szerint kiállított vezetői engedély különböző kategóriákba tartozó járművek vezetésére jogosít fel. Az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban e kategóriákon belül különböző alkategóriákba tartozó járművek vezetésére feljogosító egyedi vezetői engedély állítható ki.

41 E tekintetben a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély a 3500 kilogrammot meg nem haladó megengedett legnagyobb össztömegű és a vezetői ülésen kívül legfeljebb nyolc ülőhellyel rendelkező gépkocsik vezetésére jogosít fel. A D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély ellenben személyek szállítására szolgáló olyan gépkocsik vezetésére jogosít fel, amelyek a vezetői ülésen kívül nyolcnál több ülőhellyel rendelkeznek.

42 Amint arra a főtanácsnok indítványának 33. pontjában rámutatott, ez a kategóriákra és alkategóriákra történő felosztás teszi lehetővé azon minimumkövetelmények kiigazítását, amelyek alapján a vezetői engedélyt ki kell állítani.

43 Pontosabban, a 91/439 irányelv, a II. és III. mellékletében, a vezetői engedélyek valamennyi kategóriájára vonatkozó közös szabályokat ír elő. Valamennyi vezetői engedély kiállítása e közös szabályokba tartozó minimumkövetelmények teljesítéséhez van kötve. Például, amint arra a főtanácsnok az indítvány 37. pontjában rámutat, a jármű felett kellő uralmat kell tudni gyakorolni annak érdekében, hogy az ne idézzen elő veszélyhelyzetet, továbbá megfelelően kell tudni reagálni ilyen helyzetben, illetve ismerni kell a járművek közötti biztonságos távolságot, a féktávolságot és az érintett jármű biztonságos úttartását.

44 E minimumkövetelmények teljesítésén túl minden kategória, többek között a D kategória esetében külön vizsgát kell tenni.

45 E tekintetben megjegyzendő, hogy a 91/439 irányelv II. melléklete I. A. része 1. pontjának második bekezdése értelmében egy adott járműkategóriában engedélyt igénylő kérelmező, aki már rendelkezik egy másik kategóriára vonatkozó vezetői engedéllyel, mentesülhet a többek között a közúti közlekedésre vonatkozó jogszabályok ismeretére vonatkozó vizsga teljesítése alól.

46 Így tehát mind a 91/439 irányelv szövegéből, mind annak rendszeréből az következik, hogy a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély előzetes és nélkülözhetetlen alapja a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély megszerzésének.

47 Ezért ellentétes volna a közúti közlekedésbiztonságnak a 91/439 irányelv első és negyedik preambulumbekezdésében hivatkozott céljával, ha valamely fogadó tagállam nem tagadhatná meg a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó, olyan szabálytalanságot mutató vezetői engedély alapján kiadott, a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély elismerését, amely igazolja ez utóbbi engedély el nem ismerését.

48 Következésképpen meg kell állapítani, hogy ha egy tagállam a 91/439 irányelv alapján megtagadhatja egy másik tagállam hatóságai által kiállított, a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély érvényességének elismerését, ahhoz is joga van, hogy ne ismerje el egy olyan, a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély érvényességét, amelyet a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó említett vezetői engedély alapján állítottak ki.

49 Tekintettel arra, hogy a cseh hatóságok által L. Apelt részére a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozóan kiállított vezetői engedély olyan szabálytalanságokat mutat, amelyek igazolják az elismerésének megtagadását, nem ellentétes a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével, 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjával, 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával és 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével az, ha a német hatóságok azon vezetői engedély elismerését is megtagadják, amelyet a cseh hatóságok a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozóan L. Apelt részére annak B kategóriájú vezetői engedélye alapján állítottak ki.

50 A fentiek alapján az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 91/439 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével, 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjával, 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával és 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével nem ellentétes, ha valamely fogadó tagállam megtagadja egy másik tagállam által kiállított, B és D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély elismerését, először is abban az esetben, ha az említett vezetői engedély jogosultjának a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyét a szokásos tartózkodási helyre vonatkozó feltétel megsértésével, valamint azt követően állították ki, hogy az első tagállam által kiállított vezetői engedélyét ezen első tagállam rendőrsége bevonta, de a járművezetési jogosultság említett első tagállamban való bírósági visszavonását megelőzően, valamint másodszor, abban az esetben, ha az említett vezetői engedély jogosultjának a D kategóriába

tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyét az említett, bíróság általi visszavonást követően állították ki, valamint azután, hogy eltelt az abban meghatározott, új vezetői engedély kiállítására vonatkozó tilalmi idő.

A második kérdésről

51 Mivel az alapjogvita alapját képező tényállás a 2006-os és a 2007-es évben következett be, tehát a 2006/126 irányelv 11. cikke (4) bekezdésének hatálybalépése előtt, a második kérdésre nem szükséges válaszolni.

A költségekről

52 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A 2000. szeptember 14-i 2000/56/EK bizottsági irányelvvel módosított, a vezetői engedélyekről szóló, 1991. július 29-i 91/439/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével, 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjával, 7. cikke (1) bekezdésének

b) pontjával és 8. cikkének (2) és (4) bekezdésével nem ellentétes, ha valamely fogadó tagállam megtagadja egy másik tagállam által kiállított, B és D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedély elismerését, először is abban az esetben, ha az említett vezetői engedély jogosultjának a B kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyét a szokásos tartózkodási helyre vonatkozó feltétel megsértésével, valamint azt követően állították ki, hogy az első tagállam által kiállított vezetői engedélyét ezen első tagállam rendőrsége bevonta, de a járművezetési jogosultság említett első tagállamban való bírósági visszavonását megelőzően, valamint másodszor, abban az esetben, ha az említett vezetői engedély jogosultjának a D kategóriába tartozó járművekre vonatkozó vezetői engedélyét az említett, bíróság általi visszavonást követően állították ki, valamint azután, hogy eltelt az abban meghatározott, új vezetői engedély kiállítására vonatkozó tilalmi idő.

Aláírások